

CAPUT I. I.

17

rei fiunt, & poenas luere tenentur ex lege Lev. 5, 21. ita eos qvoq;
reos peractos, & plagi affectos esse isthic, ait Dominus, qui Israe-
litas affligere & infestare ausi fuerint, ut *Egyptii, Amalekitæ, & alii.*

Præbet hæc consideratio Ecclesiæ consolationem opponen-
dam Tyrannidi hostium, à qvibus ubiq' premitur & infestatur.
Comedant illi sanè Ecclesiam, vel potius ei inhient, qvid tum?
Hoc ipso reatum contrahent, non nisi æterno gehennæ supplicio
expiandum. Es wird ihnen bekommen / wie dem Hund das
Graß: Sie werden Gifft und den Todt daran fressen.

Ἄξιον μου οὐεύτα.

I. *Ἄλεξις.*

1. *Sanctificare* idem qvod *destinare, vel separare.*
2. *Ministri Ecclesiæ est plantare, ædificare, evellere, destruere.*
3. - *Verbum DEI baculum vigilans.*
4. *Judæa Olla fervens.*
5. *Ecclesiæ Judaicæ tituli: Adolescentula benigna: Sponsa dilec-*
ta: Sanctitas Jehovæ, primitiæ frugum ejus.

2. *Ἄγνωσις.*

Memoriam maximè merentur §. 5. 7. 9. 10. 18. 19.

3. *Δημητριόπεδη.*

Tres conciones explicatio istius capititis reqvirit, qvarum 1.
habenda de libri hujus inscriptione. 2. De primâ. 3. De secundâ
& tertia Prophetæ vocatione. Vers. 10. 13. 14. pertinent ad 10. Trin. Ex
§. 4. usq' ad 11. haberipoteat concio in publico inaugurationis, vel
investituræ, ritu.

CAPUT II.

1. Nexus.

IN præced. cap. Propheta ad munus docendi vocatus est: in hoc
jam capite partes illius vocationis in se suscipit, & docendi munus
obire incipit.

2. Argumentum.

Est concio beneficia DEI prædicans; populo peccata expro-
brans; eidem panas ob peccata denuncians. Est igitur caput il-

Q

lud